രണ്ട് കൊറിയൻ കഥകൾ

വീടുമാറ്റം

ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു കൊല്ലനും ഒരു മരാശാരിയും താമസിച്ചിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ അവരുടെ വീടുകൾക്കു നടുവിലായി ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന സ്ഥലം ഒരു ധനികൻ വാങ്ങുകയും അവിടെ ഒരു മാളിക പണിയുകയും ചെയ്തു.

പുതിയ മാളികയിൽ താമസമാരംഭിച്ചതോടെ ധനികന് ഉറക്കമില്ലാതായി. കാരണം, രാത്രിയും പകലുമൊക്കെ കൊല്ലന്റെയും ആശാരിയുടെയും വീടുകളിൽ തട്ടുംമുട്ടും പണികളും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

സഹിക്കവയ്യാതായപ്പോൾ ധനികൻ അവരെ രണ്ടുപേരെയും വിളിച്ച് തന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടറിയിച്ചു. രണ്ടുപേരും അവരുടെ വീടുകൾ വിറ്റ് മറ്റെങ്ങോട്ടെങ്കിലും മാറണമെന്നും നിർബന്ധം പിടിച്ചു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം തന്റെ വകയായി കുറച്ച് പണം സഹായമായി തരാമെന്നും പറഞ്ഞു.

കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൊല്ലൻ ധനികനെ സന്ദർശിച്ച് പറഞ്ഞു: 'താങ്കളുടെ സൗകര്യം മാനിച്ച് ഞാനെന്റെ വീട് വിറ്റു. ഞാനിന്നു പുതിയ വീട്ടിലേക്ക് താമസം മാറ്റുകയാണ്'.

ധനികന് സന്തോഷമായി. അയാൾ ഇരുമ്പുപണിക്കാരന് ഒരു കിഴി പണം കൊടുത്ത് യാത്രയയച്ചു.

അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മരാശാരിയും വന്ന് ധനികനെ മുഖം കാണിച്ച് തന്റെ വീട് വിറ്റുവെന്നും താൻ യാത്ര പറയാൻ വന്നതാണെന്നും അറിയിച്ചു. ധനികൻ ആശാരിക്കും സസന്തോഷം ഒരു കിഴി പണം സമ്മാനം നല്കി.

പക്ഷേ ധനികന്റെ സന്തോഷം അധികം നേരം നീണ്ടുനിന്നില്ല. രാത്രിയായപ്പോൾ വീണ്ടും പഴയപോലെ രണ്ടു വീടുകളിൽനിന്നും തട്ടുമുട്ടുശബ്ദങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. കാര്യം അന്വേഷിച്ചുവരാനായി ധനികൻ തന്റെ സേവകനെ പറഞ്ഞയച്ചു.

വേലക്കാരൻ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ധനികൻ ചോദിച്ചു:

"ആ ആശാരി അയാളുടെ വീട് വിറ്റു പോയിട്ടില്ലേ?"

"ഉവ്വ് മുതലാളി" സേവകൻ പറഞ്ഞു.

"അപ്പുറത്തെ കൊല്ലനോ? അയാൾ വീട് വിറ്റു പോയില്ലേ?"

"ഉവ്വ് മുതലാളി" വേലക്കാരൻ പറഞ്ഞു.

"അപ്പോൾ പിന്നെ എന്താണ് ഈ ബഹളം അവസാനിക്കാത്തത്?" ധനികൻ ദേഷ്യപ്പെട്ടു.

"പക്ഷേ, ആശാരി അയാളുടെ വീട് വിറ്റത് ആ കൊല്ലനാണ്. കൊല്ലൻ വീട് വിറ്റത് ആ ആശാരിക്കും. അവരിപ്പോൾ പരസ്പരം വീടുമാറി താമസിക്കുകയാണ്" – വേലക്കാരൻ വിശദീകരിച്ചു.

ധനികൻ, ഒന്നും പറയാനാകാതെ മിഴിച്ചു നിന്നു.

അത്യാർത്തി

ഒരിടത്ത് ഒരു വൈദ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. നല്ല കഴിവുള്ള വൈദ്യനായിരുന്നു അയാൾ. പക്ഷേ, വലിയ പണക്കൊതിയനുമായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ അയാൾ ഒരു വ്യാപാരിയുടെ കുട്ടിയുടെ ഗുരുതരമായ ഒരു രോഗം ചികിത്സിച്ചു മാറ്റി. അപ്പോൾ വ്യാപാരിയുടെ ഭാര്യ അവർ സ്വയം തയ്ച്ച് ഉണ്ടാക്കിയ മനോഹരമായ ഒരു പട്ടുതൂവാല ഭംഗിയായി മടക്കി ഒരു വെള്ളി താലത്തിൽ വെച്ച് വൈദ്യർക്ക് നല്കാനായി കൊണ്ടുവന്നു. തന്റെ മകന്റെ രോഗം മാറ്റിയതിന് പ്രതിഫലമായി ആ സമ്മാനം സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അവർ വൈദ്യരോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

"എനിക്ക് പാത്രവും തുണിയുമൊന്നും വേണ്ട. എന്റെ ഫീസ് പണമായി കിട്ടുന്നതാണ് എനിക്കിഷ്ടം"– വൈദ്യർ പറഞ്ഞു.

വ്യാപാരിയുടെ ഭാര്യയ്ക്ക് വിഷമവും ദേഷ്യവും തോന്നി. എങ്കിലും അതെല്ലാം അടക്കി അവർ ചോദിച്ചു. "താങ്കൾ എത്ര പണമാണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്?"

"അഞ്ഞൂറു രൂപ". അത്രയും പറഞ്ഞാൽ മുന്നൂറു രൂപയെങ്കിലും തരാതിരിക്കില്ല എന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ വൈദ്യർ മറുപടി പറഞ്ഞു.

"ശരി" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ മാന്യ സ്ത്രീ അവർ കൊണ്ടുവന്ന തൂവാലയുടെ മടക്കു നിവർത്തി. അതിൽ വൈദ്യർക്കുള്ള ദക്ഷിണയായി ആയിരം രൂപ അവർ വെച്ചിരുന്നു. അതിൽനിന്നും അഞ്ഞൂറു രൂപയെടുത്ത് വൈദ്യർക്ക് നല്കിയിട്ട് ബാക്കി പണവും പട്ടുതൂവാലയും വെള്ളി താലവുമായി അവർ അകത്തേക്കുപോയി. തനിക്കു പറ്റിയ വിഡ്ഢിത്തമോർത്ത് വൈദ്യർ സ്തംഭിച്ചുനിന്നു.

ദർശനം

✡ ✡ ✡

നാട്ടിൽ വെള്ളക്കെട്ട്
കാട്ടിൽ കള്ളവെട്ട്
നോട്ടും കള്ള വോട്ടും
നേട്ടങ്ങളുടെ പട്ടികയായി!

✡ ✡ ✡

വാഗ്ദാനമെന്നാൽ
വാക്ദാനമെന്നത്രെ
വാക് സൗജന്യമായാൽ
നാക്കിന് സൗകര്യമായി!

✡ ✡ ✡

കണക്കിന് കളവില്ല
കളവിന് കണക്കില്ല
കണക്കാക്കിയാൽ പിന്നെ
കയ്യും കണക്കുമില്ല.

✡ ✡ ✡

ബഹുമാനങ്ങളിൽ "പെട്ട"
ചേർന്നിട്ടത്രേ
ബഹുമാനപ്പെട്ടയുണ്ടായി!

✡ ✡ ✡

പണ്ട് നേതാവിന് കാഴ്ചപ്പാട്
ഇന്ന് നേതാവിന് കാഴ്ചയിൽ
പാട്!

രജി. ചെറുവത്തൂർ

ബാലകേരളീയം

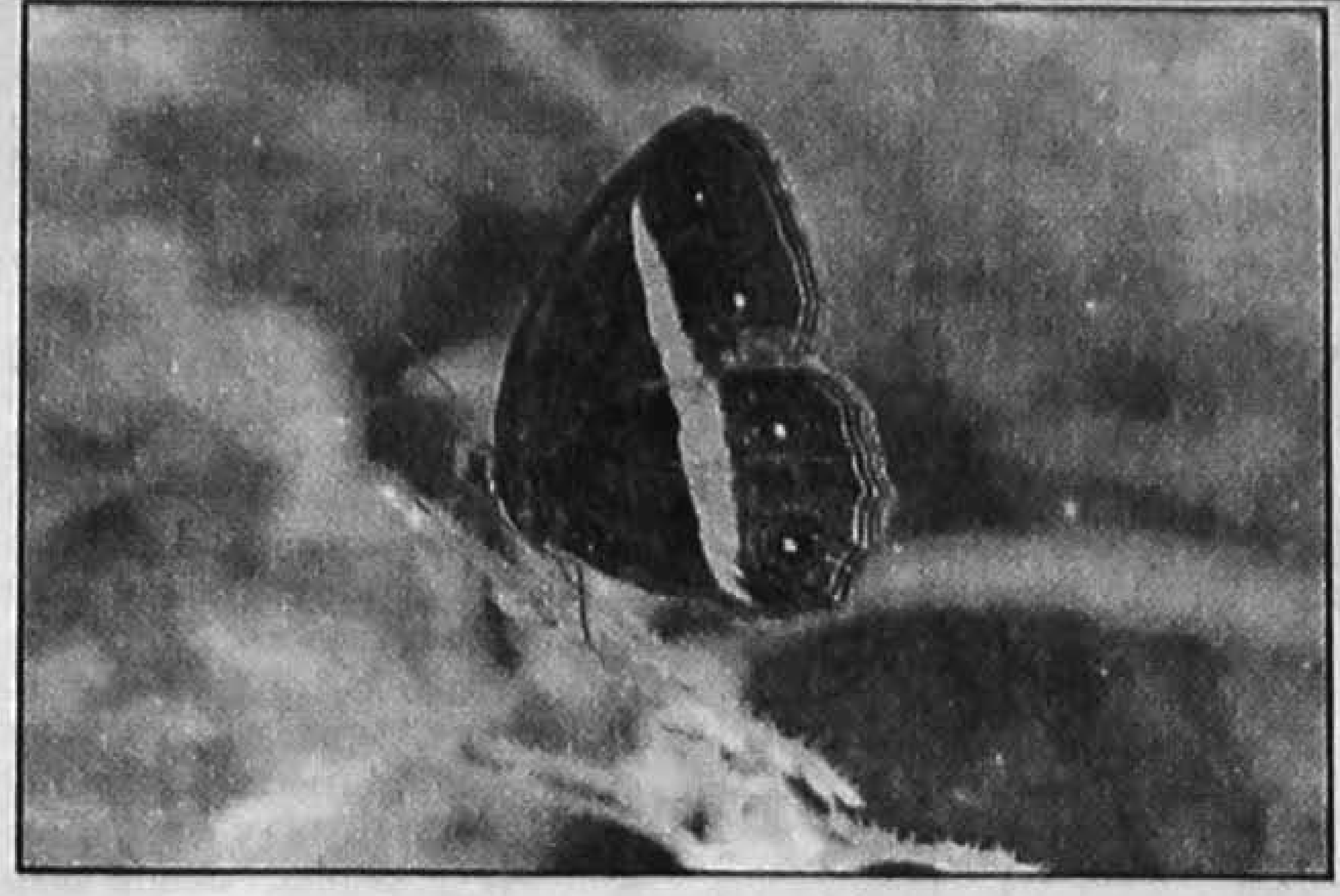

നമുക്കു ചുറ്റും – 4

അടുക്കളത്തോട്ടത്തിലും സദാ നിഴൽ വീണു കിടക്കുന്ന കരിയിലകൾക്കിടയിലും കഴിയാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ശലഭമാണ് കറുപ്പൻ. കറുപ്പിനോടടുത്ത ഇരുണ്ട തവിട്ടുനിറമുള്ള ഇവയുടെ ചിറകിൽ തെളിഞ്ഞു കാണാവുന്ന വെളുത്ത പട്ടയുണ്ട്. മുൻ ചിറകിൽ ആരംഭിച്ച പിൻ ചിറകിന്റെ മൂലയ്ക്കുസമീപം അവസാനിക്കുന്ന ഈ പട്ടയ്ക്കും ചിറകിന്റെ വക്കിലും ഇടയിലായി അഞ്ചു വലയങ്ങളുമുണ്ട്. മുൻ ചിറകിൽ രണ്ടും പിൻ ചിറകിൽ മൂന്നും. ഇളം മഞ്ഞകലർന്ന ചുവപ്പുനിറത്തിലും ചാരനിറത്തിലും ഉള്ള വലയങ്ങളുടെ മധ്യത്തിലായി ചെറിയ വെളുത്ത പൊട്ടും കാണാം. ചിറകുകൾ നിവർത്തിയാൽ ചിറകിനടിഭാഗത്തെ വെളുത്ത പട്ടയുടെ മങ്ങിയ പാടുകളില്ലാതെ മറ്റുയാതൊരു 'പാറ്റേണു'മില്ല. ചിറകുകളിലുള്ള വലയങ്ങൾ വേനൽക്കാലത്ത് തെളിഞ്ഞുകാണാറില്ല.

കറുപ്പൻ

പൂന്തേനുണ്ണാൻ തീരെ താത്പര്യമില്ലാത്ത കറുപ്പന്മാരുടെ ഭക്ഷണം പ്രധാനമായും ചീഞ്ഞഴുകുന്ന പഴങ്ങളുടെയും മറ്റു ജൈവാവശിഷ്ടങ്ങളുടെയും നീരാണ്. ചാറു വലിച്ചു കുടിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ നിർവൃതിയിലെന്ന പോലെ ചിറകുകൾ നിവർക്കുകയും മടക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും.

നെൽച്ചെടികളിലും മറ്റു പുൽവർഗങ്ങളിലുമാണ് കറുപ്പന്മാർ മുട്ടയിടുന്നത്. മുട്ട വിരിഞ്ഞിറങ്ങുന്ന ചെറിയ ലാർവകൾ ആർത്തിയോടെ നെല്ലോലകൾ ഭക്ഷിക്കുന്നു. റോഡ് നിറത്തിലുള്ള ലാർവകളുടെ തലയിൽ അറ്റം രണ്ടായി പിളർന്ന് ഇരുണ്ട ചുവപ്പുനിറത്തിലുള്ള 'കൊമ്പു'കളുണ്ട്. ലാർവയുടെ ശരീരത്തിൽ മങ്ങിയ നീലനിറത്തിലുള്ള വരകളും വെളുത്ത പാടുകളും കാണാം. പിൻഭാഗം രണ്ടായി പിളർന്നിരിക്കും. രണ്ടായി ഈ 'വാലു'കളിൽ നേരിയ രോമങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും.

വി.സി.ബാലകൃഷ്ണൻ

ശ്യാ(ഷാ)മക്കിളി

താലിപ്പരുന്ത്

മലമുഴക്കി വേഴാമ്പൽ

പാണ്ടൻ വേഴാമ്പൽ

തീകാക്ക

മരംകൊത്തി ചിന്നൻ

അതിരപ്പിള്ളിയിലെ അപൂർവ പക്ഷികൾ

'നനവാർന്ന മഴക്കാടുകൾ' എന്ന വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്ന കേരളത്തിലെ ഏക വനമേഖലയാണ് തൃശൂരിലെ വാഴച്ചാൽ–ഷോളയാർ കാടുകൾ. നിർദിഷ്ട അതിരപ്പിള്ളി ജലവൈദ്യുത പദ്ധതി വരുന്നതോടെ ഈ വനമേഖലയും തിരിച്ചുകിട്ടാനാകാത്തവിധം നശിപ്പിക്കപ്പെടാൻ പോവുകയാണ്. വാഴച്ചാൽ–അതിരപ്പിള്ളി മേഖലയിലെ ടൂറിസ്റ്റ് സങ്കേതമാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തിരുതകൃതിയായി നടന്നുവരികയുമാണ്.

പക്ഷിനിരീക്ഷകരുടെയും പ്രകൃതിസ്നേഹികളുടെയും കൂട്ടായ്മയായ 'വാർബ്ളേഴ്സ് ആൻഡ് വേഡേഴ്സ്' വാഴച്ചാൽ–ഷോളയാർ വനമേഖലയിൽ നടത്തിയ നിരീക്ഷണപഠനങ്ങൾ ഇവിടെ 213 ഇനം പക്ഷികളുണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തി. ഇവയിൽ അമ്പതോളം ഇനങ്ങൾ ദേശാടനപക്ഷികളാണ്.

വംശനാശഭീഷണി നേരിടുന്ന പാണ്ടൻ വേഴാമ്പൽ, താലിപ്പരുന്ത് എന്നിവയും അപൂർവ ഇനങ്ങളായ മഞ്ഞവരയൻ കാട്ടുപ്രാവ്, മലമുഴക്കി വേഴാമ്പൽ, തീകാക്ക, ശ്യാമ, കാക്കമരംകൊത്തി, മരംകൊത്തി ചിന്നൻ എന്നീ പക്ഷികളും ഈ മേഖലയിൽ താമസക്കാരാണ്.

പക്ഷിനിരീക്ഷകനായ സി.സുശാന്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ 24 പേരടങ്ങിയ ഒരു സംഘമാണ് മൂന്നു വർഷം നീണ്ടുനിന്ന ഈ പക്ഷി നിരീക്ഷണ പഠനം നടത്തിയത്. പഠന റിപ്പോർട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.